

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4850/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радољуб Дошовић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обоје из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Гордан Грубач адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1737/2020 од 22.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против решења садржаног у другом ставу изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1737/2020 од 22.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 453/2018 од 24.02.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је право својине тужиоца са уделом од $\frac{1}{4}$ по основу наслеђа покојног оца и деде на парцелама наведеним у овом ставу изреке и уписаним у лист непокретности број ... КО ..., што је тужена ББ из ... дужна да призна и трпи упис права својине у корист тужиоца код Службе за катастар непокретности у Куршумлији. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди право својине у уделу $\frac{1}{4}$ по основу наслеђа покојног оца и деде на непокретностима наведеним у првом ставу изреке, што би тужени ВВ из ... био дужан да призна и трпи упис права својине тужиоца код Службе за катастар непокретности у Куршумлији. Ставом трећим изреке, наложено је туженој ББ из ... да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 47.360,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1737/2020 од 22.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 453/2018 од 24.02.2020. године у другом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као неблагоприятна жалба тужених.

Против решења садржаног у другом ставу изреке другостепене пресуде тужени су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију из разлога прописаних чланом 407. став 1. тачка 3. тог закона.

О изјављеној ревизији није одлучивано на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија) јер је чланом 420. став 3. истог закона прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује.

Одлучујући о ревизији тужених, на основу члана 408. и члана 420. став 3. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, коју је другостепени суд учинио тако што је рок за жалбу рачунао од дана када је препис првостепене пресуде достављен ранијем пуномоћнику тужених, а не од дана када им је препис те пресуде достављен лично.

Одредбом члана 367. став 1. ЗПП, прописано је да странка може да изјави жалбу против пресуде донете у првом степену у року од 15 дана о дана достављања преписа пресуде, ако у том закону није другачије прописано. Када странка има пуномоћника, сагласно члану 130. наведеног закона, достављање се врши пуномоћнику, ако у закону није другачије прописано.

Достава преписа првостепене пресуде извршена је 29.05.2020. године адвокату Драгану Бојанићу - пуномоћнику тужених, овлашћеном за заступање њиховим писменим пуномоћјем. Издато пуномоћје, до дана када је извршена достава пресуде а ни после тога није опозвано на начин прописан чланом 92. став 2. ЗПП - саопштењем суду пред којим се води поступак у писменом облику или усмено на записник. Пуномоћник, овлашћен за заступање тужених означеним пуномоћјем, исто није отказао и о томе обавестио суд у складу са дужношћу предвиђеном у ставу трећем наведене одредбе.

Тек поднеском од 02.06.2020. године наведени пуномоћник обавештава првостепени суд да је сарадња између њега и тужених прекинута још пре закључења главне расправе и да зато враћа препис првостепене пресуде који му је достављен. Овај поднесак по својој садржини представља отказ пуномоћја који за суд делује од дана када је о томе обавештен.

Следствено томе, адвокат Драган Бојанић је био пуномоћник тужених у време када му је извршена достава преписа првостепене пресуде, јер му пуномоћје није било опозвано нити је он пуномоћје отказао пре тога, тако да се рок за изјављивање жалбе рачуна од дана када је пресуда достављена том адвокату. Пуномоћник тужених је сагласно члану 92. став 5. ЗПП после отказа пуномоћја био дужан да предузима парничне радње за тужене ради отклањања штете која би по њих могла наступити пропуштањем рока за жалбу. До истека рока за жалбу адвокат Драган Бојанић није изјавио жалбу, а тужени су жалбу изјавили 19.06.2020. године, по протеклу прописаног рока за тај правни лек, због чега је другостепени суд правилно поступио када је жалбу одбацио као неблаговремену.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић